

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9865** по описа за **2023** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Х. И. Х., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Д. Д., срещу решение № 4002 от 24.08.2023 г., постановено по н.а.х.д.№ 14200/2021 г. от 101-ви състав на СРС, НО.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-009024 /29.04.2021 г., издадено от началник група към СДВР „Отдел „Пътна полиция“ СДВР,с което на касатора, на основание чл. 177, ал.3,т.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лв., за нарушение на чл.6,т.1 от ЗДвП и на основание чл.183,ал.1,т.1,пр.1 и 2 от ЗДвП е наложена глоба, в размер на 10 лева, за нарушение на чл.100,ал.1,т.1 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че решението е неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Конкретно се твърди, че не е извършил виновно вменените му административни нарушения. Излагат се доводи, че нарушението на чл.6,т.1 ЗДвП не е доказано по несъмнен начин,съдът не е обсъдил показанията на изслушания свидетел за зададения от Т. системата маршрут на движение и издадената маршрутна карта, не е отчетено и обстоятелството, че личните документи на касатора в.ч.СУМПС били откраднати към момента на проверката. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване по същество на друго, с което да се отмени

наказателното постановление.Претендират се разноси.

Касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява в открито съдебно заседание.

Отвѣтникът –началник група към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел “Пътна полиция” не изразява становище. Не се представлява в открито съдебно заседание.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл.283 НПК, както и от показанията на актосъставителя А.Т. и свидетеля Цв.Н.. Установено е, че на 15.04.2021 г., около 01,13 ч. касаторът е управлявал товарен автомобил –влекач „М. ШГХ 18.680 БЛС“ с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке „Ш. СЦС 24 Л 13.62 МБ“ с рег. [рег.номер на МПС] като навлязъл и се движел срещу пътен знак „В18“ /15т./

“ забранено е влизането на пътни превозни средства с маса с товар, по-голяма от означената”. След като бил спрян за проверка от служителите на ОПП-СДВР касаторът не представил СУМПС и контролен талон към него. Свид. А.Т. съставил АУАН № 369435/15.04.2021 г. за нарушения на чл.6,т.1/ навлиза след знак забраняващ влизането на съответното ППС/ от ЗДВП и на чл.100,ал.1т.1/не носи свидетелство за управление на МПС от съответната категория и контролен талон към СУМПС от съответната категория/от ЗДВП., който бил подписан от касатора Х. без възражения.Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Спор по фактите между страните няма. Въззивният съд е приел за фактическа обстановка, която не се различава от установената такава от наказващия орган. Констатирал е, че наказващият орган правилно е посочил правната квалификация на нарушението, както и правилно и законосъобразно е определена и санкционната норма.

Тези правни изводи на решаващия съд настоящата касационна инстанция намира за законосъобразни, тъй като кореспондират с материалния закон и със събраните по делото доказателства. Правилно е прието от решаващия съд, че касаторът безспорно е осъществил състава на нарушение по чл. 6, т. 1 от ЗДВП, тъй като е управлявал

товарен автомобил над 15 т., в зоната на действие на забранителен знак В18. За това нарушение законодателят в разпоредбата на чл. 177, ал. 3, т. 2 от ЗДвП е предвидил изрична санкция, поради което законосъобразно на касатора на посоченото основание му е наложено административно наказание "глоба" в минималния размер от 500. 00 лв. По отношение на второто нарушение, разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП установява задължение за водачите на моторни превозни средства да носят свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Неизпълнението на това задължение законодателят е обвързал със съответната санкция, предвидена в чл. 183, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Управлението на МПС без водачът да носи, който и да е от изчерпателно посочените в чл. 100, ал. 1 от ЗДвП документи съставлява нарушение на разпоредбата. При извършената му проверка Х. Х. не е представил на контролните органи СУМПС и контролен талон към него за управляваното МПС, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Неоснователно е оплакването на касатора, че не е взето предвид както от АНО при издаване на НП, така и от въззивния съд при постановяване на решението, че установените административни нарушения по чл.6,т.1 и чл.100 ал.1т.1 ЗДвП не са извършени виновно от него. Твърдението му, че се е движел по зададен маршрут от Т. системата не променят извода за съставомерност на нарушението по чл.6,т.1 ЗДвП, тъй като той като правоспособен водач следва задължително да съобразява своето поведение с пътните знаци. Аналогичен извод следва да се направи и досежно вмененото на извършителя нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1от ЗДвП, доколкото цитираната разпоредба регламентира отговорност за водач, който не носи определените документи , а в случая безспорно е установено, че касаторът към момента на проверката ,е управлявал МПС и не е носил СУМПС и контролния талон към него.Твърденията му ,че документите са откраднати на границата ,са голословни и недоказани

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и по аргумент от противното на чл.63д,ал.1 ЗАНН неоснователна е претенцията на касатора за разноски за настоящата инстанция, като при отхвърляне на искането за присъждане на разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4002/24.08.2023 г., постановено по н.а.х.д. № 14200/2021 г. от СРС-НО, 101-ви състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :